2 JUJIOB MORNING STAR.

Righteousness exalteth a Nation: but Sin is a Reproach to any People. SPRICE_TWO SHILLINGS & YEAR, PAYABLE IN ADVANCE.

லாம் புத்தகம், சஞ்சிகை உல.] தஅரைநெம் ஞூ. ஜப்பசி மீ. உஎ உ. லியாழக்கிழமை.-Thursday, October 27, 1853. [Vot. XIII. No. 20.

[Thoughts and Meditations by a Sivite, No. 7.] எ. இலம்பகம். விரதவேடம்.

சைவசமயிகள், திதிலிரதம், வாரவிரதம், மாத விரதம், ஈட்சத்திரவிரதம் என்னும் நால்வகை வி வாதம், கூடி நிற்கு மேற்பட முன் குறித்தவைக எ ஒன்தோடும் அற்கு மேற்பட முன் குறித்தவைக எ ஒன்குடோன்று சங்கமிக்கிற மோகவிரதங்க வையும் அனுட்டிக்கச் சங்கற்றித்துக்கொண்டு, அ வைகளை அனுட்டிக்கையில் அந்த விரதங்களின் அதிகாரதேவதைகளுக்கு கொவேதிக்கும்படி பால், பழம், பச்சரிச் முதலியவைகளைக்கொடுத்த, தங் கள் மேனிக்குப் பிறச்சுத்திசேய்த, பூசைசேய்லித் து, அந்தந்தத் தேவதைகளுக்குரிய புராணங்களை வாசித்துக் கேட்டூப், புசித்து, பிளகிலையிட்டு, புதி விரதா தருமந்தவறிப் போய், வஞ்சவன, களவு, பி றர்தாரம்கச்சல், குமாழிக்குதல், அடிபிடி, கொலை பாதகம் இவைமுதலான தரோகங்கவாச் செய்து கொண்டுக் தன் சொந்த வேடிலகவன ஈடத்திக்கொ ண்டும், சிலர் கடதாசி, சொக்கட்டான், சதுரங்கம் இவை முதலானவைகளை விளையாடிக்கொண்டு ம், சிலர் தங்கள் தங்களுக்குச் சோடான பராயமா னவர்களுடனே தங்கள் தங்கள் எண்ணத்தின்படி கூத்த முதலாகிய ஆடம்பரங்களையும் பார்த்துக் கெ ம்பீரித்தச் சிரித்து ஆவேசங்கொண்டு தோளிலே தட்டி இப்படியே தங்கள் காலத்தை வீண்போக்கு கிறர்கள். இது மெய்லிரதமல்லவே. தான் தான் செய்த ஆகாமியங்களை ரிணைத்தப் பரிதாபப்பட்டு இனிமேல் இப்படிப்பட்ட செய்கைகளைச் செய் யேனென்று மனதைச் சுத்திகரித்தத் தன் தன் ஆ ணவமொடுங்க ஒருவரையொருவர் நேசித்தக் கட வுவளத் தனியே ஒருமனப்பட வணங்குவதே தே வனுக்குத் தகிரத விரதம், இதுவல்லாமல் அனேகர் தங்கள் விரதங்கள்தானே தங்கள் விவனகவைத் தொலைக்க, தாங்கள் முத்தியடைவோமேன்றென் ணி மோசம்போகிறாகள். ஐயோ! அறியாமைபிடி த்த சனங்கள் இந்த நம்பிக்கையைக்கொண்டு தே வண விட்டுவிடுகிருர்கள். ஏகமாய்ச் சிறுவரும், வாலிபரும், விருத்தரும் தங்கள் பாவங்களை உணரா மலும், ஆணவத்தை அடக்காமலும், கடவுளை நே சியாமலும் விட்டூச் சிற்றின்புங்களிலே அமிம்ந்தித் கிடந்து விரதவேடங்கொண்டு திரிந்து மாண்டுபோ கிறாகள். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய விரதமுஞ் சீலமும் விணாகளை மாற்றமாட்டாதென்றறிந்து கா ப்பது விரதமென்ற அவ்வை வாக்கியத்தின்படி ச கல ஆகாமியங்களையுங் கவளந்து பத்ச இந்திரிய கை ஆகாம் மன்கணாடிங் கண்டாது ப்துச் இந்தாய மீக்கள் லிடயங்களிலே விடாமலும் சன்னுடைய இருதயம் ஒன்றிலும் குற்றப்படாமலும் காத்து கட ந்து நன்மைகளிலே உறைத்துன்றித் தேவன் ஒரு வரையேயன்றி வேரென்றையும் நம்பேனென்கிற பதி விரதத்தையே பிடித்து நடக்கக்கடவர்கள்.

தெளிதல்.

இந்த இலம்பகத்திலே சைவசமயிகள் தாங்கள் தன்மார்க்கமாய் சுடந்தாலும் லிரதவேடங்கொண் துலங்ளாகமாய நடைகள்கும் பேதல்கடாக காண டிருந்தரல் இருமைப்பேற அடைவோமென்று கரு தி கடக்கிலர்களேன்று காட்டுகிலர். அப்படிப்பட் டலர்களைக் குறித்து வேதம் ஆட்டின் வேஷ்த்தை யும் றேகிற கோணுய்களின் உள்ளத்தையுமுள் ளவர்களாய் உங்களிடத்தில் வருகிற கள்ளத்திர்க் கதரிசிகளுக்குச் சாவதானமாயிருங்களே ன்று சொ ல்லுகின்றது. திருவள்ளவர், தவமறைந்தல்லவை சேய்தல் பதல் மறைந்த வேட்டுவன் பட்சிமிம் த்தற்று என்கிறர். ஐயோ! வாசிக்கிறவர்களே, உள்ளும் புறம்பும் தீயவேஷங்கொண்டு இருக்கிற பாதகரிலும் இவர்கள் கோடிய பாதகால்லவோ? இவர் சொன்ன பிரகாரம் அனேகர் புறம்பே விபூ தி, உருத்திராக்கம், காலிவஸ்திரம், சடாமுடி தரித் துத் தண்டு, கமண்டலம்முதலிய சிவமுத்திரைகளை அத தலை 6, கொண்டு லம்முதலைய சவழத்தலாதுகளை யுலிட்டுக்கொண்டு, பொருளாசை, மதலவெறி, விப சாரம், கோடாம், பகை, வையாக்கியம் முதலிய தீ க்குணங்களையுடையவர்களாய்த் திரிகிறுர்கள். சி லா பசி பட்டிணியிருந்து புடைவை தோய்த்துக்க ட்டித் திரிபுஸ்பாம், ஊர்த்துவபுண்டாம் அணிந்து கோலில்வழியே திரிந்தும் மனதள்ளே மேற்சொல் லிய தீக்கணங்களையே உடையவர்களாய் நடக்கி முர்கள். இப்படிப் புறம்பே தேவபத்தியின் வேட த்தைக் காட்டி உள்ளே பேய்க்குணங்கொண்டிருக் கிற வஞ்சகமைப்பார்க்கப் பசாசே அதிகன்

ஒரு மனுஷன் பசாசின் வந்தகத்திற்கு விலகு வதிலும் இவர்சளுடைய வஞ்சாத்திற்கு விலகிக்

கோள்வத அரித, அரித. மிகவும் அரித. ஆகையா ல் எவரும் இவருக்கே லிலக எச்சரிக்கையாயிருக் 5 Carina (kit

[A Roman Catholic Festival.]

சோவணயென்றதொல்லப்படும் ருமான் கத் தோலிக்கரின் திருவிழா.

தேசமெங்தங் கசாமல் கடைகொண்டு எவர்க ள் மாளிகையிலும் நுழைந்து எவ்வகைக் கரங்க ளிலும் அஞ்சாமல் தங்கித்தரிக்கிற என் உத்தமதா எகையே, பிறகிட்ட ஆனிமாதம் முதல் புரட்டாதி மாதம் எட்டாந்திகதிவரைக்கும் யாழ்ப்பாணம் முத லிய இடங்களிலிருக்கிற றோன்மதானுசாரிகள் கை தடிக்கள்கள்கள் மற்பல கோவில்களில் அற் செசிட்ட மாதாவின் பேரிலும், அற்செசிட்ட சு த்தவாளர்பேரிலும் நோவணையென்று சொல்ல ப்படும் திருவிழாக்கொண்டாடி ஞர்கள். هنايمان பட்ட நோவணயை இராக்காலங்களில் கொ ண்டாடிவர்த அர்தர்தக் கோவிவலச் சேர்ர்தவர் கள் முதல்ராள் அத்தைக் கொண்டாடினவர்களு க்கு மறுகாட் கொண்டாடுகிறவர்கள் எதுகாரியத்தி லும் இழந்தகொடாமல் தங்கள் தங்கள் பேருங் கீ ர்த்தியும் விளங்கத்தக்கதாக அதிக அட்டோலி க்கமாகவுற் சிங்காரலங்காரமாகவும் நடத்திஞர் கள். அந்தந்தக் கோவில்களையுஞ் சிங்காசனங் கவளயும் பற்பல சோடி வனகளினல் சோடித்தலு ம், மித்தியாய் மேழகுதிரி வெளிச்சம், ரிரைநினை யான குளோவை, வீதற்வெளிச்சம், பகல்வெற் றி, வாணவிவையாட்டு, மத்தளம், தாளம், மேளம், தம்பூரு, வீவண முதலான வாத்தியங்கள், ஒசைதரு ங் கிண்கிணி ஆரம்பித்தல், மணி இறப்பாரித்தலா கிய இவைகளே சொல்லப்பட்ட நோவணயைச் சிறப்பிக்கிற ஏதக்களாயிருந்தன. இவ்வகையான காரணகாட்சிகளோடும் அடச்சிக்கொள்ளக்கூடா த சுச்சத்தத்தோடும் தேவமாதாவின் பிராக்கண ற எச்சந்தலதாலம் தேவ்காதால் போத்தலை மென்று சொல்லப்படுஞ் செபத்தை அந்தந்தக் கோவிலிற் கூடிவந்த சனங்களாகிய ஆணும் பெ வேணும் மாறிமாறிக் கடகடென்று சொல்லிமுடித் தப் பின்னும் அந்த மாதாலின்பேரிலுஞ் சுத்தவா ளர்பேரிலும் புகழ்ச்சியாகவும், வெற்றிப்பாடாகவு ம், வித்துவான்கள் பாடி வைத்த கவிகளிற் சிலவ ற்றை உரத்த சத்தமாய் முழங்தாழில்கின்று படிக் க, முன் சொல்லப்பட்ட கீதவாத்திய ஆர்ப்பரிப்போ டே சுருபங்கள்வைத்துச் சிங்காரமான சிங்காச னத்தேருக்கு மறைப்பாய்க் கட்டியிருந்த சித்திரத் தையல் வேலையான திரைப்பிடவை திறபடும், அ வதுபல் வேண்பால் தலைப்படி தற்படை ப ப்பொழுத அஞ்ஞானிகளுடைய கோலில்களிற் சுவாமிக்குத் தீபதாபங்காட்டி ஆலாத்தியேடுக்கை யில் ஈடக்கிறதுபோலச் சகலசனங்கள் மிகுந்த ஆ ரவாரத்தோடு முட்டிட்டெழந்தரின்று கைகவித்து க் தம்பிட்டு ஆசாரத்தோடு அர்தச் சருபங்களைநம ஸ்கரிப்பார்கள். அதின்பின்னும் மாதாவின் பாடற் பிரார்த்தனையாகிய சிந்தப்பிரார்த்தணையைப் படி ப்பார்கள். இப்படியே மாதாலின் பிராத்தவனசொ ல்லும்போதம் படிக்கும்போதம் கன்னிமரியாளை ன்ற ஸ்திரியைப் பூலோகத்திலும் பாலோகத்திலு முள்ள எல்லாருக்கும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக உயர்த்தி யெகோவாவாகிய தேவாதி தேவனுக்குரி யபேர்களையும் இலட்சணங்களையும் அவளுக்குரி த்தாய்ப் பாலித்து அற்செய்சிட்டமரியே, சறுவேஸ் பானுடைய மாதாவே, உமது திருக்குமாரனிடத்தி ல் எங்களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளுமென்றும், சு த்தவாளருடைய பிளத்தவனசொல்லும்போது ஆ திஷட அந்தோனிமுனிந்தியனே, சஞ்சுவாம் மு னியோரே, சந்தியோகு அப்போஸ்தொலுவே, எந் களுக்காக வேண்டிக்கொள்ளமென்றும் மிகுந்த அ ழகைப் பிரலாபத்தோடுங் கேட்டுக்கொள்ளுவார்க பின்பு கட்டவளச்சுவாயியாகிய குருத்தோண் றி, சிங்காசனத்தில் வைக்கப்பட்ட சுகுபங்களுக் குமுன்பாக முட்டிட்டெழந்த அவைகளுக்குக் குமைற்சான்காட்டி தரவாரிப்புடனே சனங்களு க்குட்சென்ற அவர்களுக்கு ஆசினீர்தெளித்து மறு படி பீடத்தண்டைக்குப்போய் மாதாவின் நோவ ணயாசில், மாதாசுருவத்தை அல்லது சுத்தவான ர்நோவணயானுல் அப்படிப்பட்டவரை நினைவுக ரும்படி ஏற்படுத்திய சுருபத்தைக் கையிலேந்திக் கொண்டுவந்து கோவிலின் முகப்பிற் சிங்காரிக்க ப்பட்ட மேசைப்பலகையில் வைக்க லத்தீனிற சந்தாரித்த ஆர்ப்பரிப்பார். அதின்பின்னுல் சுருப

த்தைச் சாவலைக்கூட்டி வ்வைத்துத் தேருவீதிகோ ஸ்டிவருவார்கள். அப்பொழுத பக்தவேளிச்சங் கள், தீவத்திவேளிச்சங்கள், ஆலவட்டம், குடை, பூங்கமுத, சாமரை முதலானவைகள் குழந்துவ முகிறதயவ் லாமல், நிலவிறிசு, மத்தாப்பு, ஆகாச வாணம், சக்கரவாணம், தோட்டுச்சக்காம், எலி வாணம், கயிற்றுவாணம், கப்பல்வாணம், குரங்கு வாணம் முதலியவைகளையும் விட்டுவருவார்கள். முன் சொல்லப்பட்ட பலவகையான வாணங்க ாசிய அக்கினித்தம்பங்களுஞ் சிதறுசன்னமாகி

றிகளும் சரவலைக்கூட்டைப் பின்செ ந்களுக்குச் சொல்லிமுடியாத பய கையமுண்டாக்கி அவ விக்கிறதற்கு ஏது ரைபக் கத்திலும் ப காத்திராத திக்க

கிசுகிசு என்று கொள்ள லறி உழறி ஆகாசமார்க்கமாக

வாய

போத சனங்கள் அஞ்சுங்கேட்டு அந இங்குமங்குமோடி ஒதங்கித் தங்களையுக் த பிள் வள கவளயும் அக்கினி நா சத்திற்கு விலக்கிக் கா க்கும்படி அவலர்துதிரிவார்கள். சிலர் அந்தந்த வாணங்களுடைய நடைகவனபும் லிகற்பத்தையு மெடுத்தப்பேசிக் கேக்கட்டமிட்டுச் சிரித்த அவை களின் மேன்மையை விஸ்தரித்தப் புளுகிப்புள கி மசிழ்வார்கள். சிலமோ வாணம்விட்டவர்களை லியக்கச் சிலர் அவர்களை இகழ்ந்து நடுச்சாமமாச் சுதே, மெத்த மோஞ்சென்றவிட்டதே, ஆராலே இப் படி ஒவ்வொரு இரவும் ரித்திரைவிழிக்கக் கூடிய தென்ற புறபுறத்துக்கொண்டு தங்கள் வீடுகளுக் குப் போவார்கள்.

பிரியமுள்ள தாரகையே: மேற்சொல்லப்பட்ட நோவணச் சங்கதிகள் பெகோவாவாசிய தேவா திதேவனுக்கு உகப்பானகாரியங்கள்தானே ! கண க்கற்ற சேபங்களும் மந்தீரங்களும் பிறகிட்ட காலு மாதக் காலமாகப் பெரியமாதாலின் கோலிலி லும், அடைக்கலமாதாவின் கோவிலிலும், வே றம், அடைக்களைதாலை கோல்ல்றம், சந்தியோகுமை நீதசமாதாவின் கோலிலிலும், சந்தியோகுமை யோர் கோவிலிலும், சந்தக்தோனியார், சஞ்சுவரி ம்முதலான சுத்தவாளர் கோவிலிலுஞ் சோல் லப்பட்டுவருகின்றதே. இவைகளிலோன்றுகிலும் சகல நன்மைக்குங் காரணரும் கேட்கிற எவர்களு க்கும் உதம்பாமல் சகல ஈவுகவாயும் ஈந்தருளுகிற யேகோவாவுமாகிய பராபரவனகோக்கி உச்சரிக்க பேசனாவாஷமான பாரைக்கும் புமிக்கும் எசமானும் ப்பட்டதோ ? வானத்துக்கும் பூமிக்கும் எசமானும் இராசாவுமாகிய பாபானனவிட்டு இறந்த ஆத்துமா இள்சாவுமாயை பயாபர்ணல்ட்டு ஜயாத ஆக்கும் க்கருக்குச் சில சுதுபங்களை நூர்க்க குறிப்பாக வைத்து நாஞ் சேபஞ்சொல்ல அவர்களேங்கள் செபஞ்சுவாக்கேட்டு மறுபடி எங்களுக்காகக் குமா ரளுகிய கிறிஸ்தாகாதரிடம் வேண்டிக்கொள்வார்க ளென்பதற்கு என்ன அத்தாட்சி. கன்னிமரியை யாகுதல், சுத்தவாளமாகுதல் எங்கள் செபங்கவாக் கேட்டு அவைகளின்படி செய்த ரிறைவேற்றவார் சுளேன்று நாம் நம்புவதற்குப் பிதாவாகிய தேவனு க்குரிய சருவவல்லபம், சருவஞானம், சகுவலியா பகம் முதலிய ஒப்பற்ற இலட்சணங்கள் அவர்த ழுக்குண்டோ ? அல்லது, இன்னின்னுக்கேன்று அவர்கள் ரியமித்து வைத்தக்கொண்ட சித்திர சுரு பங்கள் மூலமாகச் செபங்கள் கேட்கப்படுமேன் ற ரிணக்க அவைகள் பரப்பலை கட்டவாயிட ப்பட்ட எத்தனங்களோ? அல்லத அவைகளில் ஏதமொரு விசேடித்த தேவவல்லப சுசிர்தமுண் டோ? கன்னிமரியவென்ற ஸ்திரியைத் தேவாதி தேவனுக்குச் சரியானவளாக்கித் தேவமாதாவென் ற பட்டஞ்துட்டி வைக்க இந்த ஸ்தீரி தேவனுக்கு முந்தினவளோ பிர்தினவளோ ? அல்லத தேவமா தாவேன்ற சோல்லத் தெய்திகத்துக்கு மாதாவுண் டோ ? இப்படிப்பட்ட அடாகதம் பாரபட்சமுமான சுரமத்தை குமான்சபையார் இந்தஸ்திரிக்குநினை யாப்பிரகாரமாகக் கொடுத்திருப்பதிருல் கீறிஸ்த நாதரும் அப்போஸ்தலரும் இவ்வுலகத்திலிருந்த கா லச்சிற் திருச்சபையில் இல்லாதலும் சொல்லிகு டியாத தவறுமாகிய வழக்கள் உண்டுபட்டனவே இந்த ஸ்திரியை வணங்க இடங்கொடுத்த காலத்தி ல் சுத்தவாளளையும் வணங்கும்படி ஏற்படுத்திக் ை எதன்பார்கள். இதற்கு அற்செய்சிட்டவர்கள் சொடைரர்கள். இதற்கு அற்செய்சிட்டவர்கள் தேவமாதாவின் பேரில் வைத்த அத்தியிர்த பத்தியி ஞன் மோட்சக்கை அடைந்தார்களென்று அறிர்

அதுவர்களைப் பின்சென்று தேவமாதாவை வணி ந்தி அவர்கள்மேல் நம்பிக்ணையும் பட்சமும்வை க்கக் கடவோமென்று அவர்களுடைய தேவமாதா வின் வணக்கமாதம் என்ற புத்தகத்தில் வரைந்தி ருக்கிற வாக்கியமே அத்தாட்கியாயிருக்கின்றது. இப் படியே மாதாலின்பேரில் ஷவக்கும் பத்தி ஒருத்த னுக்கு மோட்சசெல்வத்தைக் கொடுக்குமானுல் கீறிஸ்தாகாதருடைய விவலமதிக்கக்கூடாத மாணத் தீனும் பிராயச்சித்தத்தினும் காரியமென்ன? மேலுங் கன்னிமரியாள் மரித்து உயிர்த்துப் பாமண் டலத்தக்கேறிச் சகலருக்கும் இராக்கினியாக வீற் றிருக்கிறளென்று போதிக்கிறர்களே. அப்படியா ூல் மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்தாாதர் பாமண்டலக் அக்கேறக் காரியமென்ன ? கன்னிமரியாளுத் சுத் தவாளரிற் சிலருஞ் சேன்மபாவமற்றவர்களாயிருந் தார்களேன்றும்; சஞ்சுவாமென்று வணங்கிவருகி ற அற்செய்சிட்ட யோவானெஸ்பவர் மரித்தப் பா தாளத்திலிருக்கிற சகல தரும இஷடருக்கும் கிறி ஸ்தலின் ஆகமன காலத்தைப் பிரசங்கித்தாரென் றம் போதிக்கப்படுகின்றது. இதுவுமல்லாமல் உத தரிக்கிற ஸ்தலத்திலிருக்கிற ஆத்துமாக்கள் அவதி தறைந்து மோட்சஞ்சேரவேணுமென்று பூசை வைக்கவும், அவர்களுக்காகச் சேபஞ்சொல்லவு ம், மோட்சம் நாகம் உத்தரிக்கிற ஸ்தலமென்னும் இம்மூலிடங்களில் எந்த இடத்தில் இன்னின்ன ஆத் *த*மா இருக்கின்றதேன்று எந்தக் தருவாகிலும் அற் செய்சிட்ட பாப்புவாகிலும் நிச்சயப்படுத்தக் கூடு மோ ! ஒருஇடத்தில் இறந்த ஆத்துமாக்களைப்பா ர்த்த வேண்டிக்கொள்ளவும் பின்னுரிடத்தில் இ றந்தவர்களுக்காகச் செபமந்திரம் உச்சரிக்கவும் வேண்டுமென்ற சொல்லுகிறபொழுது, ஒன்றை யொன்று அழிக்கவில்வலயோ ! இவர்களுடைய உ பதேச போதவனயில் வேதவாக்கியத்திற்கு எதிரி டையான இப்படிப்பட்ட வழத்தோன்றுவது மல் லாமல் சடங்களுக்கடுத்த காரியங்களிலும் மெத் த மோசிக்கின்றதே. பகல்வெற்றி, இராவெற்றியா சிய மேழததிரி எரித்தல், ஆசினீர்தெளித்தல், சுர ப ஆராதனையாசிய விக்கிரகாராதவன, மணிகிலுக் சி அன்னியபாஷையில் மந்திரமுச்சரித்தல், தீப தாபங்காட்டுதல், சுருபங்களைத் தெருவீதி கொண் டுவருதல், சற்பிரசாதக் கூட்டுக்கும் சுத்தமானவ ஸ்தக்களுக்கும் சொல்லிமுடியாத ஆராதவன செ ஸ்த்ததல், கோவில்காத்தல்; தேசார்திரியாய்த்திரி தல், செபமாவை மணிஉருட்டுதல், அந்தந்தப் பொ ரட்களை வெந்தசாரித்தல், குரிசு முத்திசெய்தல், இவள நேர்ந்துகட்டுதல், பற்பல வகையான வாண அவிவாயாட்டு நடப்பித்தலாகிய இவைமுதலிய அள லிறந்த அஞ்ஞானச் சடங்குகள், அப்போஸ்தலுத் திருச்சபையென்றும், கத்தோலிக்கத் திருச்சபை யென்றும், குதும்வாதுத் சாதிக்கிற இந்த குருமானு சபையில் எங்கேயிருந்து வந்தனவென்றும், இவை ⊨ள் ஆத்தமாக்கவை நன்மை அடைவிக்கிறதற்குக் எத்தனங்கள்தானே என்றும் தயைசெய் மேற்சொல்லப்பட்ட சடையாரிடம் விளுவுவா

இப்படிக்கு. நன்னிவைப்பிரியன்.

யாழ்ப்பாணம் அற்டு என்பு புட்டாசிமீ. உஉ வ.

1175.

[A Word to the Educated.]

தாரகாபதியே :- உன் பிரபையைக்கொண்டு சில காலங் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்து பின்பு அஞ்ஞானிக ளாய்த் திரிகிற அடித்தகாற்றுக்குத் திரும்புகிறவர் கவாப் பற்றிச் சிலலிசேஷங்கவாச் சொல்ல விரு ம்புகிறேன். என்னவெனில், கிறிஸ்துமார்க்கக் குரு மார் ஸ்தாபித்திருக்கிற வித்தியாசாலைகளிலும் மற் றம் பள்ளிக்கூடங்களிலும் வெகுகாலமாகப் படி த்தக் கிறிஸ்தசபையிற் சேர்ந்தவர்கள், விவாகத் தினிமீததம் தாங்கள் பற்றிக்கொண்ட கிறிஸ்து வை யூதாஸ்காரியோத்தென்பவணப்போலவே வி ற்றப்போடுகிறூர்கள். பாதிரிமாரோடிருக்குங் கால ம்வரைக்கும் அவர்கவரப் பிரியப்படுத்தி அதிக ச ம்பளத்தைப் பெறம்பொருட்டுக் கிறிஸ்தவர்களே ன்ற கபடமாய் நடந்துவருகிறுர்கள். கோவாண மேந்தில் வேவைகிடைத்தவுடனே ஒர் வஸ்திரத் தைக் கவளந்துபோடுவதைப்போலே கிறிஸ் தமா ரக்கத்தைவிட்டு விலகுவதினுல் தேவகோபத்தை யஞ் சாபத்தையும் வருவித்துக்கொள்ளுகிறுர்களே. இவர்கள் ஞானஸ்நானத்தில் கிறிஸ்தனை லேக வாய் விலைக்குச் சம்பாதித்துக்கொண்டு அவர்களி டத்தில் வேலையொன்று பெற்று, தங்கள் சீவ னத்துக்கு அவர்களிருந்து தேடின பணத்தின் வட டி போதமென்று கண்டவுடனே கிறிஸ்துவை அஞ் ஜானிகளுடைய சம்பக்தக்கலப்பென்னுங் கிரயத் தக்கு லெகவாய் விற்றப்போடுகிறர்கள். இப்படி ப்பட்ட தேவபுத்திரர் கோவாலின் சலப்பிரளயத்து க்குமுன் இவ்வித்செய்கையில் அகப்பட்டுப் பாவி களாகி, தேவகோபாக்கிணையைப் பெற்றவர்களைக்

ஸ்தமார்க்கத்தைத் தாஷித்த நிர்தாட்சவன பன் ணுவதற்காகப் புத்தகங்களை அச்சுப்புதிப்பிக்கிற தற்குப் பீலியாளின் மக்களாகிய இவர்களே முதன் மையாய் நின்று காரியத்தை நடப்பித்தும் வருகிறுர் கள். இவர்களிற் சிலர் கடலேறி மவலயேறியாக தல் கோவாணமேந்தில் உபதேசிகளாயிருந்த பண ஞ்சேகரித்ததின் பின்பு தாங்கள் முன்பற்றிக்கொ ண்ட விசுவாசத்தக்த மாருக அத்ஞானிகளுக்கு ள்ளே விவாகசம்பர்தத்துக்குட் சிக்குப்பட்டுப் பொ றிக்குள் அகப்பட்ட எலிபோற் திரிகிறர்கள். இப் படிப்பட்டவர்கள் அப்பத்தைப் புசிக்கிறதற்காகவ ல்லவோ கிறிஸ்தவைப் பின்சென்றவர்கள். இவ ர்களினிமித்தமே எம்மூர் சபிக்கப்பட்டதாயிருக்கு ம். ஆ! இவர்கள் ரிவலபரம் எவ்வளவு பயங்கரப் படத்தக்கது, இவர்கள் சீவனுள்ள தேவனுடைய கையில் விழவத எவ்வளவு பரதபிக்கப்பட்ட காரி யம். சுவிசேஷக்குருமார் இப்பொழது ஏறக்குறை ய, சல. வருஷக்காலமாக கல்வழியைக் காட்டியி ருந்தும், குழிப்பாட்டின பன்றிக்கொப்பாய்ச் சேற் றிலேமறபடியும்புரளுகிறாகள். இவர்களுக்குள்ளே நடந்தஆச்சரியமானகிரியைகள் ஆபிரிக்காலில் நட ந்ததண்டாளுல் அவர்கள் நெடுங்காலத்தக்குமுன்இ ரட்டைத்தரித்து, சாம்பலில் உளக்கார்ந்து மனந்தி ரும்புவார்களே ன்பதற்குச் சந்தேகமென்ன? ரியாய த்தீர்ப்புகாளில் இவர்கள் நிலைமையிலும் ஆபிரிக் காவின் நிலைமை சகாயமாயிருக்கும். இவர்களுக் காகப் பற்பல கிறிஸ்தமார்க்கச் சங்கத்தாமாலே சேவவழிக்கப்பட்ட பணங் கொஞ்சமோ ! இங்கி லாந்த அமேரிக்காவிலிருக்கும் விதவைகள் கொ டுக்கும் பணத்தைக்கொண்டு எவ்வளவு விக்கிரக ஆலயங்கள் இப்பொழது கட்டப்பட்டு வருகின்றது. இந்த ஆலயங்கள்தானே அதற்குச் சாட்சி. கடை சிரியாயத்தீர்ப்புநாளிற் பெயர்க்கிறிஸ்தவர்களுக்கு லிரோதமாய் அந்த ஏழை ஆபிரிக்கர்தானோஎழந்த இவர்களைக் குற்றவாளிகளாக்கும்பொழுது இவர்க ளென்னசொல்லக்கூடும். இவர்கவைக் குறித்துத் ததாசில் தாக்கப்பட்டுக் குறைவாய்க் காணப்படுகி ருர்களேன்று சொன்னுமென்ன? வாசிக்கிறவ ன் சிந்திக்கக்கடவன். ஆ! யாழ்ப்பாணமே, நீ உ ன்னுடைய பாதபிக்கப்பட்ட நிவலமையைச் சற் றே சிந்தித்தாயானுல் நலம். இப்படிக்கு, சத்தியப்பிரியன்.

உதயதாரகை.

தஅாநிக இ. ஐப்பசி மூ. உஎ உ.

China.—போனமாதம் ஏழாந்திகதி சீனதேசத் தைச்சேர்ந்த சாங்கேயென்ற பட்டணந் தாத்தாரி இராசன் பக்கத்தைச் சேர்ந்த கலகக்காரராலே பிடிக்கப்பட்டது. அந்தக் கலகக்காளிற் சிறிதபே ர்குடி நைபக்கமாய்ப் பிரிந்து, சீனமஸ்திறுத்து வா சம்பண்ணின வீட்டைகோக்கிப்போய், அவலனைப் பிடித்துக் கொலைபண்ணி அவனுடைய வீட்டில் இருந்த சகலமான தளபாடங்கவையும் எடுத்து அ ழிவுபண்ணிஞர்கள். அப்படியே, கப்பலுக்கேற்ற கருமங்களை விசாரவணபண்ணுகிற மஸ்திருத்து வீ ட்டுக்குஞ் செய்தார்கள். பட்டணத்தைக் காக்கும் படிக்க வாசல்களுக்கெல்லாம் அச்சறுக்கையா ன காவல் வைத்தார்கள். கொள்வளயேடுத்தவர் களுக்குக் கடூர ஆக்கிவன செய்தார்கள். ஒருவவன ப்படித்த அவனுக்குத் தலையவதாரம் பண்ணிஞர் கள். எட்டாந்திகதி காலமே பிரதேசத்தவர்களு டைய ஆயத்தலமேன்னும் அனுப்பாக்தியிலுட்பட் டு, அதைக் கொள்வளயாடி ஞர்கள். சிவரை இடி யாமல் அதைக் காவல்பண்ணும்படிக்கு இங்கில சுகாரரடைய ஒருபுகைக்கப்பலிலிருந்து, சுசு. சன ம் அனுப்பப்பட்டதமன்றி, அமேரிக்கருடைய ஒரு கப்பலிலிருந்து, மக. சனம்வந்து அமேரிக்கருடை ய பிரதிகாவலனிருக்கின்ற பாளயத்தைக் காவல்ப ண்ணினர்கள். அலுப்பாந்தி இடிபட்டதினுல், சா க்குகளுக்குத் தீர்வைகொடுக்க வேண்டியதில்லை பென்றேண்ணி எல்லாரும் அதிக சாக்கிரதையுட னே தங்கள் சரக்குச் சாமான்கவாக் கப்பலிலேற் றிஞர்கள். அப்படியே சாக்கேற்றப்பட்ட யாதொ ரு கப்பலேன்கிலுக் தறையைவிட்டுப்போதுமுன்ன மே இங்கிலீசுகாறக்கும் அமேரிக்கருக்கும் பாதி காவலமாய்ரின்ற துரைமார்வந்து தீர்வைகொடுத் காலன்றி மற்றம்படி யாதொருவரும் புறப்படக்கூ டாதேன்று கட்டாயம்பண்ணிஞர்கள்.

வோக்கென்ற ஆற்றுக்குக்கிட்ட இருக்கிற சனங் களுக்குள்ளே ஒரு கலகமுண்டாயிற்று. தாத்தாரி இராசன் பக்கத்துச் சனங்கள்சேர்ந்து பரவணியா யிருந்த ஒரு பெரிய கோவிலுக்கு நெருப்புவைக்குக் கிராமத்திலும் அரைவாசிக்குமேலே சுட்டுப்போட்

சற்றே சிந்திப்பார்களாக. இதமாத்திரமோ, சிறி டதினுல் தெப்பிங் என்ற சிராமத்தில், மது. போள வுக்குக் கலகக்காரரடனே சேர்ந்த தாத்தரி இள சன் பட்கத்தப் படைசேனங்களோடு யுத்தம்பண் ணி அவர்களை மடங்கடித்தார்கள்.

> India—Great Wickedness.—இந்துள்)தானுக்குவ டமேறீகாயும், தெல்லி பட்டினத்திலிருந்து தேன்மே ற்காய், எடும். கட்டை தூரமாயுமிருக்கிற செயப்ப ரேன்னும் பட்டினத்தில் வெகு காணி பூமிகளுள்ள இரண்டுபேர் ஒருவருக்கொருவர் சண்டைபிடித்தா ர்கள். அவர்களில் ஒருத்தி இராணி. அவள் அவக் குகளுடனே ருத. பேசைச்சேர்த்தத் தன் எதிராளி யுடனே யுத்தம்பண்ணி அவவன வென்ற இருபக் கத்திலும் அனேகர் மடிந்ததின்பிறது அவள்தானே கோரீஸ்என்ற பட்டணத்தக்கு இராச்சியபதியானு ள். தோற்றுப்போனவன் தமது படைசெனங்க ளேல்லாரையுஞ் சேர்த்த அடுக்குப்பண்ணுகிறத் னலே இன்னும் யுத்தம் **நடக்கும்போலேயிருக்குத**. வேறெரு சிறுப்பிரதானியானவன் இச்செலவு ஒர பிசாமணவனயும் அவன் பெண்சாதியையும்பிடிக் த அவர்களுடைய பண்டம்பாடி கவளக் கொள்வள யேடுத்ததினுல் பிராமணர்களேல் லாருக் திரண்டு அவனுடைய வீட்டுக்குமுன்னிருந்து நீங்களேல்லா ரும் எங்களிடத்திற்பறித்த பண்டங்களைத் திரும் பக்கொடாதுபோகில், நாங்கள் எங்கவைத்தானே கொன்றுபோடுவோமென்று பயமுறுத்தின் வேவை 🗍 யில் அவர்கள் பிராமணரைத் தாத்திலிட்டார்கள். அப்பொழது, அந்தப் பிராமணரில் நாலுபேர் பிரதா னியைத் திட்டிச் சபித்ததின் பிற்பாடு தீயைவளர் த்த அதிலேலிழந்த இறந்தபோனுர்கள். இந்தக் கதையினுலே திருட்டாந்தப்படுகிறதேன்னவெனி ல், இங்கிலீசுகாரருடைய தத்துவம் கீங்சிப்போகக் கூடுமானுல், இந்ததேசம் முன்னிதந்த நிலைமைக் த மறாபடியுக் தீரும்பிலிடுமென்பதற்கு அத்தாட்சி யாயிருக்குது.

Third Burmese War. - இறங்கன் ககரிலிலருக் த ஒருவர் சென்னபட்டினத்தில் இருக்கிற ஒருவர க்கெழுதின புதினசங்கதியாவத: காங்கள் பிரமா டனே முன்றும்முறையாய் யுத்தம்பண்ண அயத்த மாயிருக்கிறேம். எங்கள் சத்தருக்களாகிய பிரம ரில் நாற்பதிகுமிரம் போளவுக்கு எங்களுடைய மாகாணத்தக்குள்ளே வந்து எங்கள் பட்டினங்க வையுங் கிராமங்கவனயும் அழித்து எங்கள் வெளிப் பாளயத்தையும் கப்பல்கவையும் முட்டிச் சருவுகிற ர்கள். அதினிமித்தம் லியாபாரம் மறுபடியுக் தடை பட்டதினுல் ஆறுருபாவுக்குத்தானும் ஒரு சாக்கரிசி வாங்கிக்கொள்ளக் கூடாதலிதமாய் விவல அதிகப் பட்டுப்போலிற்று.

Baptism at Madras.—இற்றைக்குச் சிறிது கிழ மைக்க முன் ஒரு நாள் தாயிற்றுக்கிழமை இரவு ஒரு அலக்கனும், முன்ற இந்தவாலிபரும், ஒர இந்தப் பேண்பிள்வாயும் நூன்ஸ்நானம் பேற் மூர்கள். அந்தப் பலபத்தியான சடங்கைப் பார்க் தம்படிகோவில் ரிரம்பத்தக்கண யாய்த்துரைமார், பறங்கிமார், அவ்லூப்பிறந்த மனிதராகிய தலுக்கர் இந்தக்களில் அனேகர் வந்தகுடினர்கள்.

Arrival.—கனம்பொருந்திய கேஸ்ற்இங்ஸ்கயர ம், அவர் சமுசாரமும் அமெரிக்காவிலிருந்த இந்தமா தம், லசு. தேதி யாழ்ப்பாணம் வந்துசேர்ந்தார்கள்.

விளம்பரம்.

வண்டிற்காரருக்கு.—_இத்தைக்கொண்டு அ றிலிக்கிறதேன்னவெனில், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த வட்டுக்கோட்டைக்குப் போகிற சோவறணமேந்தி ன் ேரட்டில் நம். கட்டையிலிருந்த டும். கட்டை க்குட்பட, தெற்குப் பக்கமாயிருக்குங் சுரையில், பச் சைத்தேங்காய்மட்டை அளவு தீதங் கொடுக்கப் ப றியமுள்ளவர்கள், ஒவ்வொருமாதத்தில் எத்தவை சுமைசொடுப்பேனென்றும், ஆக ஒரு வருஷத்தக்க ள் எத்தவன சுமை கோடுப்பேனென்றும் உறுதி 2.ட ன்பிடிக்கை பண்ணவேணும். அப்படியே அந்தந்தி மாதாந்தக் கணக்கைச் சரிக்கட்டிக்கொடுப்பவர்க் ளுக்கு அவர்களின் நம்பிக்கைக்குத்தக்கது ஈட்ட ன்பெறுமதிக்குத் சுதர்த சடனுங்கொடுக்கப்படும். அதுதலிரத் தங்கள் இட்டப்படி உடன்பிடிக்கைப ண்ணுமற் கொடுப்பவர்களுக்குச் சனிக்கிழமை வ ரையில் கணக்குத்தீர்த்துக் காசுகொடுக்கப்படும் கடன்படிக்கை உறுதிசேய்யப்பிரியமுள்ளவர்கள் சீதாரி உம். வீசியலிருக்கும் மெஸ்தர் தோமஸ் அட த்துரையவர்கள் வீட்டிறும் அல்லத சாவுகச்சேரி யின் குடாக்கமையின் வங்களாவிலும் வந்த உறக உடன்பிடிக்கையின் காரியங்களைத் அலாம்பர்மா ய லிளங்கி உறுதிசெய்தகொள்ளலாய். துவாருரும் ஹு, ஐப்பச் மீட் சத்™

உதயதாாகை.—MORNING STAR

JUBILEE MEETING AT JAFFNA.

MORNING STAR. Jaffna, Thursdan, October 27, 1853.

THE POWRS OF EXAMPLE. - The following excel-

The Powners: Exspert.—The following excel-for an edded, illustratives of the powersed example, hasheen sent us by some unknown friend at a distance, in a post-paid letter, which early ways " for publica-tion in the Morning Stat." We thank this friend hearly, and comment the piece to the attention of all. The writer, Rev. John Augell Lance of Birtmingtram, and the Morning Stat. "We thank this friend hearly, and comment the piece to the attention of all. The writer, Rev. John Augell Lance of Birtmingtram, and the Morning the piece to the attention of all. The writer, Rev. John Augell Lance of Birtmingtram, most widely known, lowed and housend clergyman most widely known, lowed and housend clergyman most widely known, lowed and housend clergyman the attention of the strange of the strange of the meanate, he would account it not only his bounden the present letterer to provent distraction, to be quite alone, but if this cannot be, neglect not to bend our knee before your companions. You know not the present letterer has a right of companion, who put alone, but if this cannot be, neglect not to be quite alone, but if this cannot be, neglect not to be quite alone, but if this cannot be, neglect not to be quite alone, but if this cannot be, neglect not to be quite himenes when an act may have upon others. If the present letterer has a right of a companion, who show in retiring to rest. That seene so moves the influence sum communit him, bending his kneer in payer on retiring to rest. That seene so moves the thing find been religiously educated. If and the stande prayer, and east of the size of God, my sing in the same religiously educated. If and the inversion to God followed, are still present to middle any sime then with all its multitudinous changes; but thal little change with all its multitudinous changes; but thal little change with all its multitudinous changes; but than little change with all its multitudinous changes; but than little change with all its multitudinous changes; but that little charity is t

BURNAH .- The news from Burmah is of a very dis-BURMAIL—The news from Burmah is of a very dis-tressing character, so far as it concerns the poor independence of the second sec

कुकुर 1981

हे मुळा

ASA

aut a

and the destruction of its dynasty will be futile." Ratuways is Russia.—There is a railway in Rus-ria between St. Petersburgh, the capital, and Moscow, a large city situated in the heart of the great empire, of 400 miles length. It was opened two years ago the first of November next, and is very surcessful in its operation. This distance of 400 miles is now travel-d in 32 hours. Formerly four whole days were co-cupied in this journey, though the Emperor Nicholas is celebrated for his skill and power in passing rapid-by through the country on his official visits. A new railway 665 miles long is now rapid), progressing be-ween St. Petersburgh and Warsw, once the capital of the now failen kingdom of Poland.

DEATH-Died at Manaar, on Saturday the 15th inst, Charles Fredric Rodrigues, Esq., head clerk of the Manaar Kutcherry, aged 63 years and 15 days. The deceased leaves an affectionatic wife and children and a circle of relations and triends to bemoan his loss. and a direle of relations and friends to bemoon his loss. He has served government for the last 39 years in the said office, and has always gained the good feelings of all his superiors under whom he had the honor to serve. A few weeks before his death, he was recom-mended to relife on pension as superannonted, but he-fore a reply reached him, he was summoned to the eternal world.—Cost.

SUB-MARINE TERRETARI.—The number of sub-marine messages is rapidly increasing from week to week. During one week recently 2,766 messages (paying £1,315) were sent buyween France, and Eng-land and Belgium. At this rate thearmost income of the company would warrant a net dividend of eleven

Arasiyat.-Rev. Mr. and Mr., Hostings from America, ver Maines, reached Joffina and inniced at Kangy on the 16th inst. R. W. Davidson, Eeg. and Mrs. 11 Pole accompanied them from Mattess. Mr. Hastings is submed at Batteouta, and will have the charge of the seminary. GUTTA FERCUA PERS-Among the most recent inventions are guita percha yene, which are stated to be far mote durable than goose quille, and more avail-able than the metallic materials.

Carton Currach Mission Rev. Messrs. J. H. Barton and Joseph Sorrel have been appointed to the Church Mission in Ceylon. Where they are to labor

On Wednesday, October 12th, the Jaffna Auxiliary Bible Society held a meeting in the Court House, Jaffna, to celebrate the Jubilee of the British and Foreign Bible Society. Many of the mission assistants from the various out-stations came to Jaffina in order to attend the meeting ; the majority of whom live at a distance of six miles, and others still farther. There were also a goodly number of native females presenta pleasing feature, showing both the interest they feel in the great work of Bible distribution and their having overcome the prejudice which exists against females attending a meeting in company with their husbands. The European-community in Jaffina at the present time being small-few were in attendance except the families of nearly all the missionar-

<text><text><text><text><text>

hand the Auxiliary has printed on an average 2,000,000 pages animaly. Thus is will be seen that great and therai dforts have been made in enviroling the word of his animosy it has poole. The results of which are great and many as may beyong it in po-improved condition of the people and from the fact hat po-words of one thousand Hindur, chiefly from the upper grades of society, have been gathered into the Christian Church. The Key, B. C. Altrics moved the I. Resolution. "That his Auxiliary regards with unming-led feetings of gratitude and joy the eclebration of the Jubice Ven of the Brutsh and Grough Bink Society, since it recalls to mind the many favors which God has bestowed on this most valuable institution, and through it, upon the volob

The second secon

<text><text><text><text><text>

<text><text><text><text><text><text>

seven years ago 1 came to Tilipally. While on my way 1 stopped to rest at the cort house at Mallagan, for you must know the state of the roads was vefy different them from what it is now. Here 1 first met My Vagana Modalar, a lut grown Hinda and according to St. Fauly showing, he was one feast likely to receive the truth of Christianity. Being fresh in the country and zealoas to-commence my work, I opened to him the way of hic, and in the year 1535 the became o provide the state of a silve casts, who had run away from Mr. Palm while living in Colombo. Alter due instruc-tion he way can be ado optised on a credible professon of and adoming his Christian profession. Of works received and adoming his Christian profession. Of works are received and optised on a credible professon of the real till profession of the silve casts who hads received in the way of hic, as the first ruits from heathen-ism at Hilpally, one has hear for truetly years pass, a naive produce of the standing. To strengthen our fault and those be like on the solution as ence was presented to his mide while the realists a brief an each way for whose life one format it is sol lost. At Middishorough, Massa-tor, on his one hundred h brith day, having the seed the optimat it is solved a serie way may have have and that period, he went out into his held to mediate. There in his solution a serien way necessited to his mind while. There in his solution as charak when seventeed by any man low and that was made the instrument of his heeming a new for the Lord Jesus Christ let him be audianan maranathar. And that was made the instrument of his heeming an each christ and was made the instrument of his heeming an each christ and way man low of his hom he audianan maranathar. And had was made the instrument of his heeming an each christ and each mean.

Constiant, ever reckoming his lage from the day of his hou-dreith antiversary. Seeing that for a hundred years he had here a dead mai. In the light of this narration who can tell the effects of the Bules and portions of Scriptures distributed in this province? The speaker closed with an address to children in the har-guage of a hymn on the preciousness of the Scriptures which he had had primed for circulation among them, "I' This is a precious book indeed," &c. These hymns were distributed at the close of the meeting. The Rev. R. P. A retries in seconding the resolution, said, I am more and more impressed with the great importance of this society, which gives to all the word of God, pare and un-adulterated. Why has the parent society come forwards to liberally and assisted us so bountfibre? I Scenate they are actented by the principles which that holy book incudeates. Without the Bible how writehed must be the saite of the world 5 the knowledge of God and the ducts we owe to Him and to each other world be obligated. All Iniston to release to the society of the bible the bible that the solution waits of this sinful world. This state can be we with Bablyon and the western world. Without the Bible the tendency of man is ever downward. The Bible is like an outs in the midst of this sinful world. It is adapted to all the wants of man and gives him happines, light and comfort. It points not to release to the singt the bible there can be no doubt. Compare the parent with the past--look at our schools and the condition of the people. Even the heatten press at Manarpoune is a proof that the Bible is doing its work. If there was noth-ing done, there would be no opposition. We have proof the refore that much has been accomplished, and resting out its result when heats and provises with these of the Parent So-au acterized the provise of parts with those of the Parent So-au der far more success than our opposition. We have proof the refore that much has been accomplished, and resting out its result with the past--look

<text><text><text><text><text>

all the concerns of life and death? How would you teach your children ? What support would you have in life ? What comfort in old age ? Yea, rather let the sum be blotted from the firmament and the moon placked from lier orbit than ine Birble perfected or the state of the state of the state places where inhibe meetings have been held, large collections have been made, and I trust we shall not come short in this respect. The treasurer will will upon, or send to you, within a first be offering . A tract has been prepared in Tami, when will give you some idea of the Bible Society's opera-tions and the trust of the Bible. Society's opera-tion is the societ of the Bible. The second stars one de the those rich privileges and blessings are not surs onded a vue of thanks to the charman for his kind attention the business of the evening. The fairman having briefly returned thanks, and express-ed his readiness at all times to render all the assistance he commonioned the benediction. "From all that dwell below the skine." What commone the benediction. "As Accouver or a New Paracouver. In the Zilla of

AN ACCOUNT OF A NEW PREACHER.—In the Zila of Benares, a native soldier who receives a pension from the government has cast aside the Hindu religion, and xhibited great courage in exposing and refuting its urv. We do not know whether he is a Satnani, has exhibited great course on the paper and the second state of th people have arready become his disciples. We have heard that he went to several villages, and so con-vinced the people that they repaired to the temples and took down the images. We asked the missionand took down the images. We asked the mission-ary from whom we had this account, whether he is favorable to or opposed to the missionaries. The answer was, that he had written a letter to the Rev. Mr. Leupolt, saying, "I am merely a *destroyer*; you missionaries are builders; be pleased to come—the ground is now cleared for building." Accordingly, ground is now cleared for building." Accordingly, when Mr. Leupolt received this letter, he went to the village where the man was preaching, and when he saw what had taken place, he was greatly astonished. What a great thing it would be if such preachers were to arise on all sides, and were to ensure this to arise on all sides, and were to empty this country of the idols with which it is now filled! What a glory it would be to God, and what happiness to

They say that Shiv Narayan was a soldier, and it is certain that he was a Rajpoot. Who knows but this man may prove to be another Shiv Narayan? Foreign Missionary.

CHINA-FALL OF SHANGHAE !- The news from China continues to be of great interest. By late ar-rivals news has come down to the 27th ult., and it rivals news has come down to the 27th ult, and it appears that Shanghue, the most important commercial city of the empire, was taken by the insurgents on the 7th and 8th ult. On the morning of the 8th the in-surgents destroyed the foreigh custom house, or rather its contents, and in consequence of this, says the *China Mail* "there was great activity in shipping off ex-ports, under the impression that there would be no during to now. But hefore a single abin so londed was duties to pay. But before a single ship so loaded was despatched, the British and American Consuls required that the duties should be accounted for by the consignees of their respective countries before giving up e ships papers

the ships papers." The ways of God are truly wonderful in regard to this revolution in China, and it must be supposed that all will eventuate in the hastening of the time when the Savior's prayer "Thy kingdom come," &c., shall be fully answered in this sinful earth of ours.

be fully answered in this sinful earth of ours. CHURDICULY STUDENTS' INFROVEMENT SIGLERY,—The third aniversary of the above society was held on the 6th mat, in the bungalow at the residence of Mr. E. Hoole. Mr. M. A. Palavautheren presided, and the meeting was opened by singing; after which a praver was offered by Mr. Fred-eric Sepion. The president then gave a short dathess, show-ing lat, that it is indispensably necessary in order to store the mind with knowledge to employ the means necessary for its acquisition, and 2ndly, mentioning with what aim the society was established. After this, the secretary Mr. H. A. Witz-bran, read the report of the last year. Then followed nine ad-dresses, all suitable to the occasion, delivered by young intive and burgher gendomen, most of them helonging to the Chundledly seminary. Some interesting and encouraging remarks by friends of the society followed, thanks were offered to the chairman, and the meeting was closed by singing a hyma.—Cost. hymn .- Com.

Rossia .- St. Petersburgh letters say that when the Car heard of the Costa affair, he advised Austria to settle it as early as possible, and do any thing 'rather than give the United States a pretence for interforing in the affairs of Europe.

NORWAY .- The first Norwegian railway-a section of thirteen miles from Christiana-was opened on the fourth of Jaly last, the King's birth-day. When the line is finished it will extend to the Miosen Lake, a distance of forty-eight miles.

Two European soldiers were lately drowned while on the way from K andy to Colombo.

OVERLAND INTELLIGENCE.

OVERLAND INTERPRETATION Our dates are down to September 8th. The Queen has been visiting Ireland, and has received a very warm greeting from the brisk. The 100 missioneries, who were sent to Ireland received very rough treatment, and were mobiled in several places. Seats — The governiment reflices to allow Protestants to be burred in Martine except at light and then very pitvately. The Zngits mathesaster has remainstrated bits to an per-pose. A royal decree providuits the creation of the London Times.

Times. Russia.—The Emperor has sent a fleet to Japan to look after the American expedition. America.—The yellow fever was prevailing to a fearful extent in New Orienns; 200 had diad in a day. The heat in New York City was so great for a few days in a August dua 100 persons are said to have died in a day from its effects. To the Editor of the Morning Star.

Sin :- As a sequel to the rates to be observed in the analy of Scripture published in a former number of your paper, I beg to offer you a few remarks on the respective provinces of reason and faith in the same

Let us suppose a document, offered to our investigation, purporting to be a revelation from God. And gation, purporting to be a revelation from God. And let us suppose that document to be the Bible. It seems clear that before faith can lay hold of it, we must be assured that it is what it purports to be, for faith-from its very nature must be based npon something assumed to be truth. It is therefore the province of reason to investigate the evidences of its authenticity and combinities on a document inconverter of the suband credibility as a document irrespective of the

and credibility as a document irrespective of the subject matter of its contents. In proportion to the extent and necuracy of the investigation of the evidences, will be the degree of our conviction of its truth or error. So that in truth, faith (in the one view in which we regard it here) is based upon reaso. Reason, having been satisfied with the evidences of its authenticity and credibility, pronounces the doc-ument to be what it purports to be—the nord of God; and, having done so, must retire into the back ground for a little time, for it is evidently the province of faith to deal with the subject matter of a document which is a revelation from God. Every thing therein contained must be belived, even though there be no reason for it; nay more, though reason, nature and experience be against it, simply because it is the word of God.

Here reason again steps in and from certain abstract fruchs deduces coroliaries, and by these means har-monizes them into asystem and presents as doctrines for the guidance of Christians what, if taken alone, might be too crude to be food for their souls. These doctrines, thus deduced, are no less binding on faith than the abstract truths themselves, for, though arrived at by a reasoning process, they are nevertheless peremptory conclusions about which nothing is to be peremptory conclusions about which nothing is to be denied, nothing distinguished upon, for they are be-lieved (if I may so say.) for gospel reasons. We can-not err in our corollaries if we reason right from right premises. The cause of so many errors in the nase of reason is resolving upon conclusions prior to examinely, ing our premises, and cutting and shaping our reason-ings so as to lead to the latter from the former. The foregoing may be presented in three propositions. I. Reason-unbiased reason along—is to be used in the billy of the Seripures. II. Faith alone is to be used in dealing with the abstract trubs received in the Seripures.

11. Faith and reason are to be used in dealing with the abstract 111. Faith and reason are to be used in dealing with the doctrines necessarily deduced from the abstract truths re-

auctimes necessaring unsueed row ine anistrate trans to certified in the Scriptures. Hoping that this may arrest the attention of some who are contounding the provinces of reason and faith in the study of Scripture, I am, yours faithfully, DRLTA-Jaffua, Sept. 1353.

SHIPPING NEWS. KANGASANTOURAY. - ARRIVALS AND DEPART-URES. - Oct. 16. - Arrived Schooner Samoorgawadyvo from Madras, Oct. 11. - cargo sundrise, passengers Rev. Mr. and Mrs. Hastings, R. W. Davidson, Esq., Mrs. Pole, and 4 nat-iver

Wess, KAYTES,—Oct. 7.—Sailed Brig Rangoon, N. Rochefor Colombo, cargo 100 pieces of ebony, passengers Qr. Mr. Miller C. R. R., Mrs. Miller, 5 children, 2 servants, and 8 natives

natives. Suiled the same day Schooner Felicite, A. Fernando for Colombo, cargo tobacco bales, &.e., passengers Mr. and Mrs-Thomas Clark, I child and servants. Oct. 12. — Arrived from Galle Sept. 39. Caleanaletchimy, P. Authony, passenger Mr. Charles Nassan. Oct. 17. — Arrived Schooner Prebanta Maria Joseph, Sava-rimonto, from Colombo and Pamban, Oct. 14 and 16 bound for Negapatam, eargo 64 bags arecanni, passengers for Jaffina, Mr. and Mrs. J.H. Lembruggen and children, Mr. and Mrs. H. A. Lembruggen and 28 natives.

WEBSTER'S DICTIONARY.

A NEW SUPPLY of this univalled and excellent Dictionary of the English language just received at the AMERICAN MISSION DEPOSITORY, and for sale at former prices, namely, common binding £1 10., and extra Russia at £1 16. 6. Apply to the subscriber, as above. T. S. BURNELL. Manepy, Oct. 26, 1853.

Printed and published at the American Mission Press. Manepy, Jaffier, Ceylon, by THOMAS S. BURNELLE